

[C. J. F. Sven.]

Socialministeriet. Jeg har sjældent set noget saadant i Bemærkninger til Lovforslag; i det hele taget synes jeg, det er en meget stærk Nedsabling af Socialministeriets Forslag, der finder Sted i Bemærkningerne; thi det er ikke en Tanke, der er udkastet, en Henstilling til Overvejelse, det er ligefrem et Forslag, og man maa jo gaa ud fra, at Socialministeriet nøje overvejer sine Forslag, hvad enten de forelægges paa Rigsdagen, eller det drejer sig om Forslag over for et andet Ministerium. Forslaget nedsables, og jeg synes næsten, at man i Referatet her kan spore en vis Drilagtighed fra den højtærede Justitsministers Side. Jeg ser, at den højtærede Justitsminister ryster paa Hovedet, men efter mit Kendskab til den højtærede Justitsministers Psyke tror jeg, at saadan helt uden Malice har den højtærede Justitsminister ikke ladet disse kraftige Bemærkninger komme ind i Sagen. Retslægeraadet reducerer i Virkeligheden dette Aandssvage-nævn, som jeg maaske maa kalde det, in absurdum og siger, at det har kun een Læge, og saa generer man sig ikke for at hale denne stakkels Læge frem: det er for Tiden en Sindssygelæge uden Uddannelse eller praktisk Erfaring i Aandssvagevæsen. Det rislede mig lidt koldt ned ad Ryggen, da jeg fik at vide, at der altsaa sidder et Aandssvagenævn, i hvilket der er en Læge, som af Retslægeraadet siges at være uden Uddannelse og uden praktisk Erfaring i Aandssvagevæsen. Jeg synes, det er en meget stærk Bemærkning.

Jeg skal ikke komme ind paa de øvrige Indvendinger, der er kommet fra Retslægeraadet; de er i og for sig ogsaa stærke, men ikke af en saa interessant Karakter som denne. Det ender da ogsaa med, at den højtærede Justitsminister kort siger, at det paagældende Forslag fra Socialministeriet er der ikke tilstrækkelig Anledning til at tage til Følge, og at det maa blive saaledes, at Sagerne bliver under Retslægeraadet og ikke gaar over til det saakaldte Aandssvagenævn. Det kan naturligvis være ret pikant for Tingets Medlemmer at faa Indblik i saadanne smaa Stridigheder, men jeg synes ikke, det er ret og rimeligt, at man paa denne Maade udleverer et andet Ministerium, og efter Oplysningerne i Bemærkningerne kan man ikke frigøre sig for det Indtryk, at Socialministeriet her har været ude paa meget tyndt Is.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg ligesom den ærede sidste Taler i øvrigt paa mit Partis Vegne giver Tilsagn om under Udvalgsbehandlin-

gen at ville medvirke til en Lovgivning paa dette Omraade.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Der er blevet sagt, at det her behandlede Omraade er meget ømtaaligt, og at man bør gaa frem med stor Forsigtighed. Det synes mig, som om just dette karakteriserer det foreliggende Lovforslag. Der er Tale om en Udvidelse af de Tilfælde, hvor Justitsministeriets Tilladelse skal indhentes, for at Ægteskab kan indgaa. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Rytter) mente, at de Udtryk, som er benyttet til at karakterisere de Tilfælde, der betegner Udvidelsen, ikke var tilstrækkelig koncise; det maatte kunne lade sig gøre, sagde det ærede Medlem, at skrive en klar Definition. Ja, jeg tror, det meget vel kan lade sig gøre, men om denne klare Definition derfor kommer til at passe bedre paa Livets Forhold eller bliver mere anvendelig i Praksis, er et andet Spørgsmaal, og det forekommer mig, at det ærede Medlem selv gav Udtryk for, hvor vanskeligt det kan være. Det ærede Medlem sagde, at det Tilfælde kunde jo godt tænkes, at den nuværende højtærede Justitsminister i Kampens Hede kunde finde paa at kalde det ærede Medlem for Psykopat, og at det ærede Medlem i en lignende Tilstand kunde finde paa at benævne den nuværende Justitsminister med en lignende Glose; enten man nu sætter „i højere Grad“ eller „i mindre Grad“ foran — enten man sætter Ølse for eller Ølse bag —, bliver det jo lige vanskeligt at afgøre det bestemte Tilfælde. Men jeg vil dog sige som mit aldeles positive Indtryk, hvad jeg ogsaa turde, hvis jeg skulde afgøre en saadan Sag, og tage det fulde Ansvar derfor, at efter min Opfattelse falder begge de Herrer absolut uden for Lovens Rammer!

Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslaget er jeg af den Opfattelse, at det aldeles afgørende for en saadan Lov er Hensynet til Afkommet. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ingeborg Hansen) nævnte, at Ægteskabet er andet og mere end dette at sætte Børn i Verden, og at man kunde eller burde drage Omsorg for, at de Individier, som indgaa Ægteskab, ogsaa er egnede dertil. Ja, det anser jeg nu ogsaa for en teoretisk Vurdering, for hvem er egnet til at indgaa Ægteskab? Der er jo mange særdeles normale Mennesker, som er ganske uegnede til at indgaa Ægteskab, og der er Mennesker, som maa siges at falde ind under de her foreslaaede Bestemmelser,